

[Justitsministeren.]

Naar det er vedtaget af Rigsdagen med de Ændringer og Forbedringer, som Rigsdagen maatte finde ønskelige, vil Tiden være inde til at optrykke Retsplejeloven.

Som Bilag til Lovforslaget er bl. a. trykt begge Udvalgsbetænkningerne og Retsplejeudvalgets Erklæringer.

Jeg skal nu gøre Rede for Lovforslagets Hovedindhold. Det er hentet dels fra de to Betænkninger, jeg just nævnte, dels fra det Lovforslag, som Rigsdagen behandlede i Samlingen 1928—29 og fra Lovforslaget af 1925—26.

Hvad de Bestemmelser angaar, der stammer fra mine Forgængeres Forslag, kan jeg fætte mig kort, da disse Forslag tidligere har været underkastet en grundig Behandling her i Tinget, og deres Indhold derfor er dets ærede Medlemmer bekendt.

Blandt de vigtigste Bestemmelser, der her er Tale om, skal jeg blot nævne Forslaget i § 6 om, at Landsretten i borgerlige Sø- og Handelssager skal tilkalde 2 sø- eller handelskyndige Dommere til at deltage i Sagens Behandling og Paakendelse. Ligesom den tilsvarende Bestemmelse i Lovforslaget 1925—26 gaar Forslaget ud paa, at saadan Tilkaldelse *altid skal* ske, naar Sagen er en Sø- eller Handelssag, medens Bestemmelsen i den Skikkelse, i hvilken den blev vedtaget i Samlingen 1928—29, kun hjemlede en rent fakultativ Adgang for Retten til at tilkalde de sagkyndige Dommere.

Endvidere Regelen i § 31 om, at offentlig Gengivelse af Forhandlingerne i Straffesager under visse Omstændigheder kan forbydes ved Kendelse, naar saadan offentlig Gengivelse paa Grund af Sagens *særegne Omstændigheder* vil kunne medføre særlige Ulemper. Forslaget til § 31 indeholder ogsaa Hjemmel til, at Retten kan forbyde offentlig Gengivelse af Billeder fra et Retsmøde.

Dernæst er der Reglerne i § 137 med flere om Ophør af Retten til at være Sagfører og om Sagførerraadets Kompetence.

I § 163 a med flere indføres en fakultativ Adgang for Parterne i en borgerlig Sag til at lade processuelle Forkyndelser ske gennem Postvæsenet.

Jeg maa ogsaa nævne Forslaget til §§ 170 og 183, der gaar ud paa, at medens et Vidne nu er pligtigt at svare paa, om det nogen Sinde har været straffet, skal det efter Forslagets Vedtagelse kun svare paa Spørgsmaal om, hvorvidt Vidnet i de sidste 5 Aar har været straffet, eller om det er under Tiltale for eller nogen Sinde er fundet

skyldig i falsk Forklaring for Retten. Saa-danne Spørgsmaal skal desuden stilles og besvares skriftligt, og kun Retten og Parterne maa gøres bekendt med Svaret. — Denne Ændring vil være af stor Betydning i Retning af at lette det borgerlige Ombud, som Vidnepligten ifølge Loven er.

Endelig skal jeg nævne Ændringerne i § 509 om, hvad der kan forlanges undtaget fra Eksekution.

Derefter kommer jeg til de Bestemmelser, der stammer fra de to Betænkninger, som jeg før nævnte.

Jeg skal først omtale de Forslag, som stammer fra Betænkningen af December 1929, der kun handler om Sagførervæsenet, særlig om Betingelserne for at blive Sagfører og om Sagførernes Adgang til at give Møde for de forskellige Retter.

Paa tre Punkter er Udvalgets Forslag stillet enstemmigt.

De to af disse Punkter er optaget uændret i nærværende Forslag. Det første gaar ud paa, at den nuværende Prøve, som kræves for at blive Højesteretssagfører, erstattes af en Prøvetid ganske som vedtaget af begge Rigsdagens Ting i 1928—29.

Det andet Punkt gaar ud paa at give de i Retsplejelovens § 1031 nævnte Underretssagførere samt alle Overretssagførere Adgang til at kalde sig Landsretssagførere, medens de for Tiden nok har Adgang til at give Møde for Landsretterne, men ikke Ret til at betegne sig som Landsretssagførere, se Forslagene til §§ 123 og 1031.

I det tredie enstemmige Punkt foreslaar Udvalget at ophæve Adgangen til at blive Underretssagfører paa Grundlag af dansk juridisk Eksamen med 1ste Karakter, se § 122, hvilket i det her forelagte Forslag modificeres saaledes, at dansk juridisk Eksamen med 1ste Karakter beholder sin Kraft, naar den er taget inden 4 Aar fra denne Lovs Stadfastelse, se Lovforslagets § 4. Da det nu om Stunder er muligt ogsaa for ubemidlede Forældre at lade deres Børn blive Studenter, vil Tilgangen til dansk juridisk Eksamen herefter sikkert blive saare ringe, og ved sidstnævnte Bestemmelser Affattelse er man gaaet ud fra, at den faktisk vil falde helt bort fra nærværende Lovforslags Stadfastelse.

I øvrigt har Udvalget delt sig i et Mindretal og et Flertal, og støttende sig til Flertallet foreslaas herved Ændringer af ikke ringe Betydning.

For det første foreslaas, at Sagførere, der har haft Mødeberettigelse for Landsret i 5 Aar og efter deres Sagførerbeskikkelse personlig har udført mindst 15 Sager for